

СЕРДЦЕ, И СЪ СИЧКА ТА СИ МЫСЛЬ,
И СЪ СИЧКА ТА СИ СИЛА: ТАА Е
ПЕРВА ТА ЗАПОВѢДЬ.

31 И втора та подобна ней:
ще возлюбиши ближнаго твоего,
како самсеке си: по голема отъ
ней, нема дрѣга заповѣдь.

32 И рече мѣсъ книжнико: оу-
чителю, добрѣ си рекъ воисти-
на, дащо единъ е Богъ, и нема
дрѣга искренъ негу.

33 И да го ѿбѣя чѣмокой со-
сичко то си сердце, и со си-
чка та си мысль, и со си-
чка та си сила, и да ѿбѣя и ближнаго своего,
како самаго сеke, повече е това
отъ сицки те всесожженіа и жер-
твы.

34 И като видѣ Іисусъ, че ра-
зговари отговори, рече мѣсъ: не си
далече отъ царство то Божіе, и
никой вѣче не дерзна да го по-
пыта.

35 И отговори Іисусъ и гово-
реши, како ѿчеше внетре въ цер-
ква та: каквъ дѣматъ книжници
те дащо Христосъ е сынъ Даві-
довъ.

36 Защото тоа Давидъ говори
дѣхомъ сватымъ: рече Господъ на
Господа моего, сѣди отидесна та
мистрана докле да тѣримъ враги
те твои подножіе на нозе те си.

37 Тоа прочее Давидъ го го-
вори Господа: и отъ гдѣ мѣ е
сынъ: и много народа то слуша-
ше со сладость.

38 И говореше имъ въ ѿче-
ніе то си: вардете се отъ книж-
ници те, които искатъ да ходатъ

пременени, и да ги поздравля-
ватъ по падре те.

39 И ѿбѣячатъ да седатъ на
най перво то място на собори-
ща та, и да седнатъ най на-
предъ на вечери те.

40 Които изиждатъ кѫщи те
на вдовици те, и съ причина да-
шо многъ се молатъ, они ще да
приматъ по големо искушеніе.

41 И като сѣдна среци съ-
кровишно то хранилище, изгле-
дваше каквъ фжрла народа ман-
жери въ сокровишно то храни-
лище. И мнозина богати фжр-
лаха многъ.

42 И дойде една вдовица си-
ромахкина и фжрли дѣвѣ аспри-
цы които стрѣватъ единъ ко-
дрантъ.

43 И повыка Іисусъ ѿченици
те си, и рече имъ истина ви го-
воримъ, дащо таа сиромахкина
вдовица, най много фжрли отъ
сицки те, които фжрлаха въ сок-
ровишно то хранилище: защото
они сицки те фжрлиха отъ оно-
ва циото имъ артиковаше: а таа
отъ недостатоката си, сицко що
имаше фжрли, сицко то си и-
манѣ.

ГЛАВА 13.

И като изладеше изъ церква та
рече мѣсъ единъ отъ ѿченици те
мѣ. Оучителю, виждъ какви са
каменѣ, и какви зданіа.

2 И отговори Іисусъ и рече мѣсъ:
видишъ ли тїа големи зданіа;